

[K. Pedersen.]

§ 6 har været særlig stærkt omdebatteret, navnlig for saa vidt angaar Stk. 1 a om den delvise Beskatning af den Fortjeneste eller det Tab, som fremkommer ved Afstaaelse af en Kundefkreds, Forretningsforbindelse eller lignende efter 30. November 1939. Her beskattes kun Halvdelen af Fortjenesten og i intet Tilfælde et større Beløb end det, hvormed Fortjenesten overstiger 5 000 Kr., saa at der altid bliver et skattefrit Beløb paa 5 000 Kr. Nu ved jeg, der har været delte Meninger om Forstaaelsen af denne Bestemmelse, men jeg opfatter den saaledes, at hvis en Mand har solgt sin Forretning for 8 000 Kr. i Afstaaelsessum, er de 5 000 Kr. heraf skattefrie, saa at han kommer til at svare Skat af de 3 000 Kr.; og har han faaet 10 000 Kr. i Afstaaelse, bliver de 5 000 Kr. skattefrie. Jeg vilde dog sætte Pris paa, om den højtærede Finansminister vilde bekræfte denne Opfattelse, da det drejer sig om en skattemæssig Nydannelse. Men der sker ogsaa noget andet nyt, nemlig at Erhververen, Køberen af en Forretning, faar Ret til at fradrage Halvdelen af, hvad han har betalt for Afstaaelsen. Sælgeren skal altsaa tage hele Beløbet med i sin skattemæssige Opgørelse det kommende Aar, hvorimod Køberen kan foretage en Fordeling over 5 Aar. Jeg maa i øvrigt forstaa Bestemmelsen saaledes, at Køberen skal afskrive $\frac{1}{5}$ aarlig. Man kan jo tænke sig, at Køberen kommer i den Situation, at der kommer et Aar, hvor der ikke er Plads til en saadan Afskrivning, men jeg maa gaa ud fra, at det her forholder sig som med Afskrivning i Almindelighed, at der sker en Fordeling over 5 Aar med $\frac{1}{5}$ aarlig. Ogsaa herom vil jeg imidlertid gerne høre den højtærede Minister udtale sig.

Umiddelbart vil man mene, at Sælgeren kommer af med et betydeligt større Skattebeløb, end Køberen kan forvente at blive lettet for, idet Sælgeren, som sagt, straks skal tage hele Beløbet med og som Følge deraf rykker højt op i Skatteskalaen, men jeg tror dog, det er vanskeligt at fastslaa dette bestemt paa Forhaand, da det vil afhænge af, hvordan Købers og Sælgers almindelige Indkomst staar over for hinanden. Det maa nemlig ikke glemmes, at Køberen selvfølgelig ogsaa skærer fra i Toppen, og det gør han 5 Aar i Træk, hvorved han kommer længere ned i Skalaen, end han ellers vilde komme. Noget andet er naturligvis, hvis Forretningen svigter, hvis Køberen har været ude i Spekulation og de kommende Indtægter ikke kommer til at staa i Forhold til den Afstaaelsessum, han har

givet. Saa vil Skattebeløbet blive betydeligt større end Skattelettelsen, idet Sælgeren kommer til at betale straks, men hertil er at sige, at en af Lovforslagets Hensigter netop er den at forhindre usund Spekulation ved Køb af Forretninger. Udgangspunktet for Beregningen af Fortjeneste eller Tab maa jo være, hvad Køberen har givet for Forretningen, medmindre der er foretaget Afskrivninger ud over den skattepligtige Indkomst, som saa maa fradrages i Anskaffelsessummen.

Angaaende de øvrige Bestemmelser i Paragraffen har jeg ingen Bemærkninger at føje til den udførlige Redegørelse, som Ministeren har givet. Paa Foranledning af mit Partis Ordfører i Folketinget har den højtærede Minister udtalt, at Salg af almindelige Ejendomme og Besætninger ikke paavirkes af denne Lovs Bestemmelser, saa at de Regler, der hidtil har været gældende paa dette Omraade, forbliver uforandrede. Jeg mener heller ikke, at der i Paragraffen er noget som helst, som kan tyde paa, at denne særlige Beskatning skulde gælde ved almindelige Ejendoms- og Besætningssalg, men jeg vil alligevel bede Ministeren om i Landstinget at gentage sine Udtalelser herom i Folketinget.

Mit Parti hilser med Tilfredshed Bestemmelsen om, at Søfolk, der sejler i Farezonen, skal være fri for Skat af det Krigstillæg, de oppebærer i den Anledning.

Saa har jeg kun nogle enkelte Bemærkninger til § 12 om de ændrede Opkrævningsregler. Jeg paaskønner det Hensyn, Ministeren tager til Kommunerne ved, at der gives dem en Mindstebetaling af 1 Kr. pr. Skatteyder for Opkrævningen. Særlig for de Kommuner, hvor Skattebeløbene er meget smaa, kan det faa Betydning, men nogen stor Indrømmelse er det ikke. Jeg vil gerne henstille til Finansministeren, om der ikke var Grund til at give Kommunerne et procentvis gradueret Vederlag for Opkrævningen, idet Arbejdet er lige stort, enten det er et stort eller et lille Skattebeløb, der opkræves; om der skal skrives et Tal mere eller mindre, betyder i og for sig ikke saa forfærdelig meget, men Vederlaget bliver jo højest varierende, naar Procenten er ens i alle Tilfælde, idet der er nogle, som har store Omraader at hente Skatten paa, og som faar mindre Beløb, medens andre har mindre Omraader og faar store Beløb.

Det fremgaar ikke af Lovforslaget, hvilke Terminer der skal gælde for den ekstraordinære Statsskat, men jeg vil meget henstille, at de bliver sammenfaldende med de allerede gældende, saa at Kommunerne